

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Plura Venerabilis Arnesti documenta & ductus, quibus Carolus IV.
Imperator usus, fælicissimos Principes æquavit; & de fælicitate Regnorum
eo imperante. Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

dimidio minore pretio, quam sint floreni nostrates; ut taceam aureos; nam unus aureus sex Polonicos florenos pretio aequat; Miechovius itidem dona hospitibus, & Regi data nominavit; unde alia nostra historia est, alia Cracoviensis, utraq; vera.

*Mylus in hor-
to Philosophico
tit, Viti.*

*Vites quan-
do in Ger-
maniam illa-
tae.*

Ditio Mielnicensis Vineis opportuna, vites ab ipsa Gallia, &c. Nihil hic novi narratur. Tardè in Germaniam vites allatas docent Scriptores, primùmq; à Romanis colonijs plantatas circa Rhenum sub Imperio Domitiani. Sic olim quaedam stirpes in patrio solo noxia, in Europam translatae, feliciter & late proveniunt, ut Persica ex Persia, Cerasa ex Cerasunte, Cydonia ex Cydone, Damascena pruna è Damasco, &c. & apud nos Misica poma meliora nativis. Balsami arbusculam (quia alibi putabatur non velle crescere) in triumpho tulit, ut hostem, Vespasianus. *Plin. 12. hist. Nat. C. 25.*

Plura VENERABILIS Arnesti documenta & ductus, quibus Carolus IV. Imperator usus, felicissimos Principes acquavit; & de felicitàte Regnorum eo imperante.

CAPUT XII.

*XI.
Rovk, Hagok,
Dobr. Schischf.
Conjugia
Principum
magnâ egent
deliberatio-
ne.*

Tanta verò Arnesto in Carolum IV. inerat autoritas, ut Regina ex ejus ferè unius consilio peterentur. Quater Carolus Imperator Conjugio se illigavit, semperque Arnestus in hisce conjugijs utilitatem Ecclesiae, aut Regnorum pacem, dignitatem & comoda spectavit. Conjugia magno-

rum.

rum Principum, sæpe Regnis salutem, sæpe interitum & imbecillitatem adferunt, neque est ulla tanta stirpis alicujus proceritas, & firmitas, quæ scæderibus, seu fulcris, amicitijs, & præcipuè affinitatibus & cognationibus non egeat. *Blanca prima Caroli Conjug* ante *Arnestum* data est; in ea capienda *Gallica Caroli Principis* educatio, & avita sanguinis *Luxemburgici* conjunctio honorabatur. In altera conjugè, *Anna Palatini Electoris* filia, Imperij firmitudo, & aucta ditionibus plurimis *Bohemia* quarebatur. *Tertia Anna Suidnicensem & Jauroviensem Principatum Bohemia* Regno attulit. *Quarta Elisabeth Casimiri Polonia Regis neptis* bella inter *Carolam*, & *Vngaros ac Polonos* oriencia sedavit; ad quod Conjugium conciliandum plurimum Legatum Apostolicum & *Arnestum* contulisse, indicat *Schickfus*. Illud autem sæpe monebat *Arnestus*, ad Regnorum Pacem, & amorem Principis conferre plurimum, si Nobilitas amaretur, patriæque homines, & populis cari in magistratum venirent, nève comparatione & odio improborum Præfactorum, deterrima gloria Principi, aliqua in speciem mitius agenti, quæreretur. Itaque etsi *Aula Caroli* forsitan ultra omnes, qui secuti postea sunt, Imperatores, Electoribus ipsis & Imperij Principibus, Comitibus, maximisque Viris floreret, tamen permisceri nihil vidisses. *Imperij Romani* res per Imperij Proceres; *Bohemia, Moravia, Silesia*, aliæque Provinciæ per patrios homines regebantur. Ecclesiastici honores præcipuè, notis & natis in Patria mandabantur, id enim ipsi Ecclesiæ utilius esse in utramque partem exempla docuerunt. Commendabat sæpe *Carolo Patriam Arnestus* (quod boni Ministri munus est unum è primis) rursusque Patriæ Principem amabilem reddebat, nè, ut *Sejanus* olim (qui Imperio nihil nisi cædes, & Cæsari metus præstitit) ex odio Principis cresceret, quodq; improbissimum servitij genus est, quietam Principis vitam atrocibus curis, & odijs publicis oneraret.

Ex eo *Caroli Cæsaris* in populos amore nata sunt illa immortalia ædificandi, & Patriam sibi, ac successoribus Regibus ornandi studia, ut verè existimem, duos hosce Principes, viginti annis plura ex publicis operibus ac privatis in *Bohemia* condidisse, quam omnes

Hagek A. 343.
Cuthenus An.

1349.
Schickfus. l. 1. c. 30. Annal.

Siles.
Henlius in Silesio-graphia C. 7.

Cromerus l. 12. hist. Polon.
Miechovius,
Schickfus. loc. cit.

XII.
Nobilitas æstimanda Principi, qui carus suis esse velit.
Dubrav. l. 27. hist. Bohem.
Hagek A. 347. 1350.

Tacito.
Ædificatio- nes Caroli IV.

Wagek Annis
omnibus Caroli
passim.

Carolus in Vita
sua.

Lupac. in Vita
Caroli.

Dubrav. l. 22.
hist.

Cuthenus in
Sylu. C. 33.

VVeleslavin. in
Calend.

Lupac. in Ca-
lend. Stransky
in Republic.

Bohem.

Pontanus in
Carolo.

Pons funda-
tur An. 1358.

ita Cuthenus, a-
lij 1357.

Sylu. in hist.
Boh. C. 33.

Vita Caroli IV.
Bohem. ad Ho-
spitalarios, de
qua Cochleus.

Eobanus in de-
script. Nori-
berga.

Mo 15 Petri in
cingitur

1359. Cuthenus
Dubr. l. cit.

Paul. Langius
in Chronico.

Trithem. in
Hirsaugiensis
A. 1300.

Carus in An-
nalibus.

Schickfus. l. 1.
Annal. C. 30.

Rausnerus, &c.
Miscbov. l. 4.
C. 26. A. 1301.

Carus in An-
nalibus.

Schickfus. l. 1.
Annal. C. 30.

Rausnerus, &c.
Miscbov. l. 4.
C. 26. A. 1301.

Carus in An-
nalibus.

omnes antè Principes tot sæculis præstiterint. De Arnesto dicam postea; de Carolo etsi indicem texere velim, lectoris tamen fastidium timeo. Erexit *Templum S. Viti*; in quo Colonienfis Metropolitanæ Ecclesiæ descriptionem est secutus; *Sacellum S. Wenceslai* pretiosum; *Arcem Pragensem & turrinam*; *Palatium nobile*; ad imitationem regij palatij Parisiensis; *Domos Mansionariorum*; *Arcem Wissehrad*; totam *Novam Civitatem Pragensem*, *Pratoriæ*, *turres*, ac *mœnia* (quam Urbem etiam suâ manu divisim omnibus plateis descripsit *ibidem S. Catharina turrinam monasterium*; & *Carloviense*, & *S. Apollinaris*, item *Ambrosianum*; tum *Pontem Pragensem* inclytam opus, & turrinam celebratissimam, *Ponti non cessurum Monasterium Slavorum*; *Monasterium Servorum Beatissimæ Virginis*; *Universitatis Carolina* regium ædificium; *Arcem Carlstein* sumtuosissimam, cum minore arce *Karlik* dicta (plurimasque alias arces, quas antè Proceribus oppignoratas redemit) *Noribergæ Collegiatam Ecclesiam* in foro; aliam in *Italia* *Dive Virgini* sacram in *Terentij villa*, cujus *Patronus* erat *Præcentor Ecclesiæ Pragensis*; iterum in Urbe Pragensi minore, ingentia illa *mœnia* (quod opus immeritò reprehendit *Dubravius*) rursus *Monasterium Tachoviense & Oibimense* fundavit; *Boleslaviam* veterem, insitam magnificentiâ, *Arnesto* incitante permunivit; In *Marchia* arcem egregiam penes *Francofurtum ad Oderam*, & in honorem *Caroli Magni* in civitate *Engelheim* pulcherrima opera, ac *Monasterium* ingens ex *Caroli palatio* excitavit. *Wratislaviam Urbem* ultra *Olam* fluvium extendit, ædificijs ornavit, mœnibus cinxit; *Templum S. Dorotheæ* perelegans condidit, suâque ipse manu *Civibus* descriptionem platearum & domorum, post crudelissimum illud incendium, quo tota propè *Civitas* concidit, misit, ut florentissima hæc civitas hodièque multas in Imperio *Urbes* pulchritudine provocare possit, meritòque *Carolus Silesia Patrem*, *Cyrum* alterum & *Augustum*, ejus regionis historici non dubitent appellare. Quid *collegiatas Ecclesias a Carolo* conditas enumerem? scio me plurima præterijisse, sed ad *Institutum* satis, ut constet, qualem *Patriæ Principem* educârit *Arnestus*.

Inter hæc *Arneſtus* Regem admonuit, ut *Wenceſlaum* filium (ignavum deinde, & nihili Principem, ac verè veteri Gallorum exemplo Regem *Nihil fecit* appellandum) optimis Præceptoribus imbuendum traderet; fecit Imperator; sed nimirum quidquid agas, ex urtica rosetum tamen non exprimas; benèque de hoc dici potest, quod ille de *Claudio*: *aut Regem aut fatuum nasci debuisset.*

Dubrav. l. 22.
hiſt. Educatio
ſitorū non ul-
tima Principū
cura.

Seneca in Apo-
colo cynthosi.

Hæc fuere *Catholica* quædam, ut vocant, *Arneſti* præcepta, quæ magnâ diligentia ex *Scriptoribus* nostris & exteris, atq; etiam *Manuſcriptis* codicibus in hunc locum comportavi. *Floriferis ut apes in falibus omnia libant.* Non igitur mirum his pulcherrimis regnandi artibus usum *Carolus*, Regnum *Bohemia*, quod à *ferreo Patre Ioanne* Rege *ferreum* acceperat, *aureum* reddidisse. Et verè non modò aurei illà ætate mores, aurei homines, aureaque simplicitas, sed etiam *aurei montes* fuere. Tegere se auro & argento turres posse, non vanè *Carolus Imperator* jactavit. Ut argenti fodinas æceam, *Gilovienses* aurifodinæ *Arneſti* temporibus ad miraculum auro abundabant. Constat ex *Præfecti Giloviensis* rationibus, eum qui in fossa, *Sſlogirz* dicta, tricessimam tenebat, in annum 200. millia *aureorum* accipere solitum; duodecim ejusmodi tricessimas *Civis* quidam *Pragenſis* habebat; neque ea fossa una *Gilovij* dives fuit, sed aliæ plures, quarum undecim de nomine recitat *Hagecius*. Quid ego de securitate, opulencia, & omni genere felicitatis dicam? quid de multitudine Populi? quid de præstantia & flore Nobilitatis? quid de Viris doctis? quid de pietate & sanctitate in *Cœnobijs*, & *Templis*? quid de ipsorum *Cœnobiorum*, & *Templorum* structuris & ornatu? *Pontani* verba sunt: *judicio meo dico: quicumq; voluisset gloriam Regni Bohemia videre, tunc vidisset.* Sanè magnæ illæ *Caroli* virtutes, diu ignaviam filij sustentârunt, donec columnâ Religionis subtractâ, per hæresin Regnum (quo florentius in Europa suo tempore non fuisse, affirmat *Pius Pontifex*) in *Wenceſlaum* imperantem cecidit, secumque unâ ruina noxios juxta ac innoxios involvit.

Borch in hiſt.
Bohem.
Dubrav. l. 1. est.

Felicitas, &
ſecuritas Im-
perij Caroli
no.

A. 1369.

Pontanus in
Carolo IV.

In hiſt. Boh.

Scio *Carolo* *Cæsari* obijci quædam & posse & solere, quæ sequentes ætates non probaverunt; scio eum à *Maximiliano I. Imperij*

Defensio Ca-
roli IV.

perij

Schickfus. l. 1. perij vitricum appellatum; unum scripsit aliquis, peccasse Casarem
 histor. Siles. Carolum, quod talem filium Imperio reliquerit; sed quis Pater hoc
 C. 30. præstare potest, & cum ambulatoria sint Principum voluntates, qua-
 Dubrav. hist. l. 22. lis ab obitu Patris filius futurus sit, quis audeat polliceri? suum,
 An. Sylvius C. 33. cuique pulchrum. Alij emtam filio cum Imperij jactura Coronam
 Besold. synops. histor. C. 18. accusant; an non eorum major est culpa, qui vendiderunt? qui re-
 tinuerunt? & an deesse in Antiquitate exempla possunt Optimo-
 Sigonius de Re- gno Italia l. 20. rum Cæsarum, regna per favorem, & dona mercantium? quid de
 Turfess. Episto- me hist. l. 9. ijs olim Cæsaribus dicemus. qui non pauca quædam vectigalia, ut
 Ioan. Bodinus lib. 6. method. Carolus, sed Provincias integras ad Imperium spectantes accepta
 histor. in fine. pecuniâ jure suo vivere jusserunt, alijsque qui Urbes Imperij ven-
 Barclay, in I- diderunt? sed Carolus in Vita sua defendetur & defenditur; Deusq;
 conc. animor. ipse pijsimum Principem defendit, cujus corpus incorruptum à tot
 C. 5. sæculis servat. Videat, amabò, Lector eruditus luculentam illam
 Pontan. l. 2. & verè Cæsaream Caroli orationem (quam ad verbum recitavit
 Bohem. Pia. Borekus) quâ is Legatisque ab Imperio ad se Pragam missis, respon-
 Justin. l. 2. C. de dit: eâ oratione ita Carolus accusationem sui diluit, adeoque Le-
 vet. jure ensu- gatis fecit satis, ut illi quod opponerent, non haberent. Valeat ad
 elcand. extremum illud Justiniani, quod de memoria dictum, ad vitam
 Borek. VVrati- humanam satis aptè transferimus: *in nullo penitus peccare divini-*
 slav. in histor. tatis magis quam mortalitatis est; quin adeò hæc pauca peccata
 Bohem. germa- (quæ post Arnesti mortem admilla sunt) plurimis alijs in Impe-
 nicè VVitteberg edit. f. 327. rium beneficijs, ac præcipuè Bullâ aureâ, quâ unâ sustineri Impe-
 Dubrav. l. 22. rium Romanum graves authores affirmant, Carolus extinxit. Jam
 Schickfus. l. 1. verò quæ per Casarem, ut primus Minister, Arnestus gessit, relatis,
 C. 30. & C. 33. ad propria ejus gesta quasi ex peregrinatione redeamus.
 Besold. l. cit.
 Baro Sprin-
 zenstein in
 Facie nova Ro-
 mani Imperij
 P. 1. & P. 2.
 Est Bulla aurea
 data A. 1356,
 20. Januarij.
 Arnesto ven-
 ente.

Notæ in Caput XII.

Conjugia magnorum Principum. De is
 agit Scipio Ammiratus. L. 5. in Politic. discursu 6. Ingens
 potentia firmamentum (ait Strada Dec. 1. l. 5.) vicino-
 rum Principum amicitia.

Nobi-

Nobilitas amaretur. *Id sentit & probat R. P. Conzen S. J. Polit. L. 8. C. 20. Boccalin. aliq, Itali Scriptores. Rationem pulchram adducit Baro Sprinzenstein in Facie Imperij ad Ferd. III. Imp. P. 1. §. 5.*

Patrijque homines. *Id tanquam maximum Imperij arcansum ubiq, commendat in aureo libello de regno ad Arcadium Synesius. In eam rem Strada: Subjectis populis, inquit, pars libertatis videri solet, à suorum aliquo gubernari.*

Aula Caroli maximâ nobilitate. *Florentissimam Principibus viris Aulam Carolum IV. habuisse ex Scriptoribus constat, eamq, duplicem: alteram Imperialem, alteram Regni Bohemiae, & adjunctarum Provinciarum. In Aula Imperiali Praga hi Aula Imperialis Caroli IV. Gerlacus Elector Moguntinus. Stephanus Comes Palatinus Rheni. Rudolphus Elector Saxonie cum filio inidem Rudolpho, qui Praga sibi domum adificarat, uti etiam Fridericus Dux Burgundiae. Ex statu Ecclesiastico fuere Episcopi: Mindensis, Marquardus Augustanus, Joannes Misnensis, Petzko Lubecensis. Illustrissimi Proceres: Joannes Burggravius Norimbergensis, Albertus de Anhalt, &c. Proximi ab his erant: Rudolfus Dux de Teck. Udalricus Lantgravius de Leutburg. Comites de Zollern. de Helffenstein. de Hoenberg. de Barbee. de Gleichen. de Ollamundt. de Ottingen. de Schwartzburg. de Wertheim. de Mecklburg. Item alij Proceres Aulae Imperialis: De Hoenloch. de Brunecz. de Hobog. de Fryburg. de Hanau. de Ebrstein. de Elrbach. de Rodemkyr, &c. Non erit forsitan abs re Aulam Caroli IV. Bohemicam ex vetusto M. S. Codice recensere, in quo Codice singularum Insignia gentilitia suis coloribus depicta spectantur; gratum id erit Antiquitatis amantibus, nam liber in vulgus ignotus est (cujus mihi copiam fecit R. P. Crugerius S. J.) simul intelligetur, quam multa illustres Bohemorum familiae perierint, quorum nulla in familijs Paprocianis mentio.*

Aula Bohemica Caroli IV. A. 1358.

Domini de Rofis, de Wartenberg, de Landstein, de Hazmburg, de Sternberg, de Lippa, de Srwihow, de Welharticz, de Ruckstein, de Rabstein, de Sracconicz, de Dubba, de Pardubicz, de Guttenstein, de Waldstein, de Novadomo, de Zierotin, de Kunstad, de Srwamberg, de Nachod, de Koldicz, de Cimburg, de Straz, de Dona, de Herstein, Flaska, de Kragek, de Horzowicz, de Kuchlitz, de Panowicz, de Lichtemberg, de Rozdielowitz, de Czitow, de Scherffenberg, de Biberstein, de Osseck, de Zdeslai, Mutina, de Liticz, de Czastolovicz, Krussina, de Austa, Daupovecz, de Janovicz, Milota, Bavorij, Smapolczky, de Wifforzewitz, de Reiferfitt, de Zakawa, de Trzeboricz, de Milericz, de Sftiedra, de Hayko, de Gwolichen, de Peskovitz, de Proftieborz, de Pernaticz, de Sckychleb, de Bernaditz, de Temnericz, Cziborij. *Hac ex manuscripto.*

Dubrav. l. 22. His adijce Joannem Fratrem Caesaris, Carinthia ducem. Item Silesia hist. Bohem.

Aulici apud Episcopus Olomucensem & Wratislaviensem, ac Litomislensem, *Casarem Ca-* qui Cancellarius Caroli fuit. Anno 1356. cum Pisani Casarem in Vebe *rolum bello* sua haberent, & incautum ad mortem quererent, soli Aulici domesti- *mi.* ci pauculi (nam alios Casar cum exercitu in Bohemiam premiserat) exigui numero, sed bello vivida virtus, hostes repulere, & Casarem in medio agminis sui deduxere ad forum. Ex ijs militari Baltheo ob occisos hostes donati: Henricus de Novadoma, Czeniek Lippaus, Benefs de Kolowrat, Georgius Kaplirz, Jaroslaus Kapaun, Bussek de Hodkowa, Zdenko de Lomnicz, Smil de Daubrawicz, Benefs Lomniczky, & plures alij.

Veteri Gallorū Exemplo Regem nihil fecit.

Ludovicus Carlomanni filius ob ignaviam à Gallis omnibus Scriptoribus Nihil fecit (*Faiseant*) appellatur. Aimoinus L. 5. C. 41. Fauchet. in Lothario. Odorannus, &c. Alex. Patricius in Marte Gallico L. 1. C. 17.

Regnum

Regnum aureum reddidisse. Nihil esse gloriosius bono Principi potest, quam illis, divites, ac potentes habere subditos, & Patriam totam florentissimam opibus, ac pecunijs relinquere. Vide Scipionem Ammiratum. L. 2. Politicor. Discursu 8. Id sentiebat Carolus, adeoq; subditorum felicitatem amabat, ut suam. Caroli IV. amor in subditos & præcipue Urbis Pragensis. Referunt Historici, cum ex fenestra Arcis Pragensis Urbem despectaret, adstantibus filijs Wencellao, & Sigismundo, flevisse. Tum Proceribus conterritis, & fletus carissam quarentibus, dixisse: revelatum sibi divinitus, ex his filijs alterum exitio Bohemiae & Religioni, ac florentissimæ hanc Urbi fore. Addiditq;: si sciret, uter esset, & si DEI voluntas mutari posset, se manu suâ DEO illum immolaturum. Vterq; filius, quod Pater timuit, fecit, malæque gubernatione, artibus patris & virtutibus non usi, aut severitate, aut dissimulatione intempestivâ, & publicam curâ Religione perdidierunt.

Carolo Cæsari obijci quædam posse. Est quidam in quo Caroli sinceritatem requiras. Vt quid enim illa otiosa & odiosa Privilegiâ à Friderico Cæsare Bohemis dati, explicatio? Vide Hagek A. 1348. Privilegia restringi non debent, sed extendi. Illud item, quod recitat Schickfus. L. 1. Annal. Siles. C. 33. pugnat è diametro cum Privilegio ab ipso Carolo Bohemis dato, neq; potuit is contractus sine Regni Universi consensu celebrari. Alia, qua reprehendere possis, vix invenias: nam ridiculus omnino est Crantzius, qui in Carolum crimen, quod nullus unquam objecerat, confinxit; aitq; adversarium veneno sustulisse; quem tandem illum? id verò neq; Ludovicus Bavarus ipse dixerit, si surgat, quem Carolo conciliatum, sine suspitione veneni senem equo lapsum obysse, etiam historicorum pueri sciunt. Forfitan inauditj Nancerum à Joanne Rege (quod ipsum probari non potest) veneno extinctum, adeoq; crimen Patris in filium transtulit? an forte Guntherum Comitum à perduellibus in Carolo contemptum, Cæsarem appellatum significare voluit? at hunc non Carolo, sed Justitia divina pœnas pendisse, utpote hæreticum, Rebdorffius & Vaticanæ Codices apud Raynaldum, ostendunt. Caroli Cæsaris iterata defensio. In Metropoli. Crantzius anti-historicus. Rebdorff. in Annal. Raynald. in Annot. Eccles. 1348. quæ de re cum laureatas litteras à Carolo Pontifex accepisset, pulcherrimam

nam victoria divinitus sine sanguine parva gratulationem Clementem remisit, quam Raynaldus in *Annalibus Ecclesiasticis* recitavit. Ineptire igitur Crantzius sinamus, atque inter errores alios, quibus ejus scaturit historia, hanc quoque calumniam in Carolum condonemus. Quid ineptius, quam Saxones à Sazava, Misniacos à Misa, ignobilibus fluvijs, qui in Bohemia ipsa antè quàm Pragam influant, nomen amittunt, deduci? quid magis insulsissimum dici potest, quàm Regem Bohemix ad Electionem Romani Imperatoris non vocari? Apparet hominem Bullam auream nunquam vidisse, neque Majorum auctoritate, sed sui ingenij auspicijs, historiam scribere voluisse. At Carolum veneni dati suspicione vita maximis virtutibus exacta copiosè absolvit. Vide quæ de Carolo meliores historici scripsere, miror Crantzius errorum quorundam suorum Patronos hæc atate habere: nimirum nihil aliud, etiam in historijs etas nostra querit, quàm novitatem. Periculo proximi sunt, ejusmodi Scriptores, qui viam Antiquitatis regiam deserunt, illudque pulcherrimum esse putant, quod novum. Itaque (quod omnis Antiquitas sensit) neque Czechus, neque Lechus in Bohemiam aut Poloniam venit, &c. erravit tota vetustas, hi melius post tot sæcula cum suo Crantzio sciunt.

Hæc de re vide
Beſold. in sy-
nopſi hiſt. Gel-
daſtum in Con-
ſtit. Imp.

Sprinzſtein
in Facie Nova
Imperij. Mar-
quardum Fre-
berum de Iure
Electora. Rom.
Imp. Regibus
Bohe. compe-
tente, Rudolphi
I. Caroli &
Ruperti Pala-
tini Aſſiſta-
ntes, &c.

Caroli Cæſa-
ris Corpus
hodieque in-
corruptum.

Corpus Caroli incorruptum. Iacet vivo, quàm mortuo similior Pragæ in Regum Tumulis Imp. Carolus, ut Pontanus in Bohemia Pia narrat, qui vidit; Cùm enim initio hujus sæculi Regum antiquorum Corpora, jussu Cæsaris Rudolphi, moverentur, & in marmor alabastrinum transferrentur; Pontanus ipse Metropolitana Ecclesia Pragensis Præpositus, nè fraus locum haberet, omnium tumulos aperuit, pluresque Regum, atque inter eos Carolum, incorruptum invenit, & transtulit, nam ei operi Præfectus erat, à Cæsare.

Arne-